

Lovforslag nr. L 208. Fremsat den 29. april 1981 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Afvikling af fradrag for ejendomsskat af ejerboliger)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 399 af 11. september 1979, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 581 af 19. december 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 1, indsættes efter »byrder«: »jfr. dog stk. 8 og 9«.

2. I § 14, stk. 6, indsættes efter »stk. 1-5«: »8 og 9«.

3. Efter § 14, stk. 7, indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ikke fradrages ejendomsskatter for ejendomme, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder, i det omfang ejendommen tjener til bolig for ejeren, eller

ejendomsskatter, som vedrører et af ejeren beboet stuehus med tilhørende grund og have, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Det samme gælder ejendomsskatter vedrørende en ubebygget grund, som er erhvervet med henblik på privat benyttelse og ikke senere er overgået til erhvervsmæssig benyttelse.

Stk. 9. Ved anvendelsen af reglen i stk. 8, 1. pkt., bortses fra uvæsentlig erhvervsmæssig anvendelse af en ejendom, der tjener til bolig for ejeren.«

§ 2

Loven har virkning for indkomståret 1982 og senere indkomstår. For indkomstårene 1982, 1983 og 1984 indrømmes dog fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for et beløb svarende til henholdsvis 75 pct., 50 pct. og 25 pct. af ejendomsskatter, som omfattes af § 1, nr. 3.

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget går ud på over årene 1982–1984 at afvikle fradragsretten for ejendomsskat af ejerboliger og private byggegrunde.

Efter de gældende regler kan ejere af fast ejendom ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, som i løbet af indkomståret er anvendt til betaling af ejendomsskatter. Dette gælder, uanset om ejendommen benyttes til bolig for ejeren eller til erhvervsmæssige formål.

Ved lov nr. 452 af 8. december 1967 ophævedes retten til at fratække betalte personlige skatter ved indkomstopgørelsen med virkning fra og med skatteåret 1968–69. Nærværende lovforslag tilsigter som nævnt at ophæve fradragsretten for de ejendomsskatter, som vedrører ejerboliger og private byggegrunde. Sådanne ejendomsskatter har karakter af private udgifter, som principielt er indkomstopgørelsen uvedkommende på samme måde som personlige skatter.

Ejendomsbeskatningen omfatter grundskyld til primærkommuner og amtskommuner. Grundskyld opkræves af grundværdien efter eventuelt fradrag for forbedringer i grundværdien. Endvidere opkræves af visse ejendomme ejendomsskyld til staten og kommunerne af fikserede værdier eller beløb, der tager udgangspunkt i tidligere offentlige vurderinger. Den fikserede ejendomsskyld er under afvikling og opkræves ikke af nyere ejendomme. Endelig opkræves for visse erhvervsjendomme dækningsafgift, normalt af forskelsværdien (forskellen mellem ejendomsværdi og grundværdi).

Den foreslåede afvikling af fradragsretten for ejendomsskatter omfatter grundskyld og fikseret ejendomsskyld, hvorimod den omtalte dækningsafgift ikke omfattes, idet den principielt kun påhviler ejendomme for så vidt de anvendes erhvervsmæssigt.

Det foreslås, at afviklingen af fradragsretten skal omfatte ejendomsskat af de ejerboliger, hvoraf lejeværdien beregnes efter procentreglerne i ligningsloven, dvs. én- og tofamilieshuse, sommerhuse, ejerlejligheder til beboelse, stuehuse til landbrug m. v. og de såkaldte blandede ejendomme, dvs. ejendomme der både bebos af ejeren og an-

vendes erhvervsmæssigt, og som højst rummer to selvstændige lejligheder.

For øvrige ejendomme bibeholdes retten til at fradrage ejendomsskatter ved indkomstopgørelsen, idet skatterne for disse ejendomme har karakter af egentlige erhvervsmæssige driftsudgifter. Dette gælder også ejerens bolig i en egentlig udlejningsejendom med tre eller flere selvstændige lejligheder.

For de såkaldt blandede ejendomme vil der fortsat være fradragsret for den del af ejendomsskatterne, som kan henføres til ejendommens anvendelse til erhverv.

Afviklingen af fradragsretten foreslås gennemført over årene 1982–85, således at der for årene 1982–84 kan fradrages henholdsvis 75 pct., 50 pct. og 25 pct. af den del af ejendomsskatterne, som vedrører ejerboligen. Afskaffelsen af fradragsretten for ejendomsskatter af ejerboliger vil indebære en vis forøgelse af boligudgifterne for ejere af sådanne ejendomme. Samtidig foreslås den amtskommunale grundskyld i årene 1982–85 imidlertid nedsat til henholdsvis 13, 12, 11 og 10 promille, ligesom regeringen henstiller til primærkommunerne at foretage nedsættelser af de kommunale grundskyldspromiller, således at der bliver tale om stort set uændret udskrivning af grundskyld i forhold til 1981.

Lovforslagets regler kan ikke antages at have *nævneværdige administrative konsekvenser* for så vidt angår afskaffelse af fradragsretten for ejendomsskatter af énfamiliehuse, sommerhuse og ejerlejligheder, der udelukkende anvendes til beboelse for ejeren. For ejendomme, der både anvendes erhvervsmæssigt og som bolig for ejeren, vil afviklingen af fradragsretten for ejendomsskatter vedrørende ejerboligen kunne give anledning til et vist merarbejde for de indkomstkattelignende myndigheder. For disse ejendomme må skattemyndighederne tage stilling til en fordeling af ejendomsskatterne på henholdsvis ejerboligen og den erhvervsmæssigt benyttede del. Ved denne fordeling vil man dog have et udgangspunkt i de vurderingsfor-

delinger, der for de nævnte typer af ejendomme gennemføres af vurderingsmyndighederne.

For ubebyggede grunde vil det næppe i praksis volde de store vanskeligheder for ligningsmyndighederne at afgøre, om grunden er erhvervet af ejeren med henblik på privat benyttelse, f. eks. med henblik på opførelse af bolig for ejeren.

Forslagets *provenumæssige virkninger* for stat og kommune kan kun anslås rent skønsmæssigt og må nødvendigvis bygge på en række forudsætninger med hensyn til ejendomsbeskatningen i den årrække, hvori fradragsretten for ejerboliger og private byggegrunde afvikles.

Som udgangspunkt for skønnene er det forudsat, at udskrivningen af grundskyld til primær- og amtskommuner i årene 1982-85 fastholdes på samme niveau som for 1981, dvs. ca. 4,8 mia kr. for primær- og amtskommuner tilsammen, når den fikserede ejendomsskyld medregnes.

Dette provenuskøn bygger for den amtskommunale grundskylds vedkommende på de foreslåede promiller på henholdsvis 13, 12, 11 og 10 i årene 1982-85, jfr. indenrigsministerens lovforslag om udskrivning af amtskommunal grundskyld, og på en skønnet stigning i grundværdierne på ca. 15 pct. ved 17. almindelige vurdering opgjort på kon-

tantbasis, samt på en forudsætning om, at grundværdierne herefter ved de årlige reguleringer, som foreslås indført samtidig med overgangen til konstantvurdering (jfr. lovforslag nr. L 197), vil stige med 9 pct.

For primærkommunerne forudsættes det uændrede grundskyldsbeløb opnået ved en nedsættelse af promillerne i samme takt som de amtskommunale promiller.

Ejerboliger og private byggegrundes ejendomsskatter skønnes i 1981 at udgøre ca. 2,4 mia kr. af de 4,8 mia kr., men da parcelhusgrunde gennemgående forventes at stige stærkere ved 17. almindelige vurdering end de samlede grundværdier, anslås andelen at stige til ca. 2,5 mia kr. i årene 1982-85.

Den foreslåede begrænsning i fradragsretten for ejendomsskatter med 25 pct. i 1982, 50 pct. i 1983, 75 pct. i 1984 og helt bortfald i 1985 vil medføre en gradvis forøgelse af de berørte husejeres skattepligtige indkomster, og dette vil med uændrede udskrivningsregler indbringe et merprovenu på indkomstskatterne til stat og kommuner.

I nedenstående oversigt er det for hvert af årene 1982-85 anslået, hvad dette merprovenu vil udgøre i forhold til udgangssituationen i 1981 med fuld fradragsret for de pågældende ejendomsskatter.

	Merprovenu (slutskat) i forhold til 1981.		
	I alt mill. kr. ca.	Staten mill. kr. ca.	Kommunerne mill. kr. ca.
1982	320	170	150
1983	660	355	305
1984	1.015	555	460
1985	1.380	760	620

Som bilag 2 er medtaget eksempler på virkningen af den foreslåede afvikling af fradraget for ejendomsskatter på ejerboliger.

Ligningsloven er senest ændret ved § 2 i lov nr. 581 af 19. december 1980, jfr. folketingstidende 1980/81, sp. 122, 493, 3402, 4157; tillæg A, sp. 289, tillæg B, sp. 171 og 199 og tillæg C, sp. 135.

Til § 1, nr. 3

Efter de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 1, kan beløb, der er anvendt til skatter på fast ejendom, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uanset om ejendommen anvendes privat eller erhvervsmæssigt.

Ved lovforslaget afvikles fradragsretten gradvis for ejendomsskatter, som vedrører ejerens bolig i ejendomme, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder. Forslaget omfatter således én- og tofamiliehuse, sommerhuse og ejerlejligheder. Endvidere omfatter forslaget ejendomsskatter, som vedrører ejerens bolig i stuehuset på en ejendom,

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og 2

Forslagene er af redaktionel karakter.

der benyttes til landbrug, gartneri, frugtplantage eller planteskole.

Lovforslaget vedrører således de samme ejendomme, som omfattes af de for 1980 gældende regler i ligningslovens §§ 15 A–15 I om den procentvise lejeværdiberegning. Endvidere omfatter lovforslaget ubebyggede grunde, som ejeren har erhvervet med henblik på privat benyttelse.

Hvis en af lovforslaget omfattet ejendom, udover at tjene til bolig for ejeren, i ikke uvæsentligt omfang anvendes erhvervsmæssigt, må der foretages en fordeling af ejendomsskatterne på den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren og den del, som benyttes til erhvervsformål.

Ved ejendomsvurderingerne foretages der for visse kategorier af ejendomme en vurderingsfordeling af ejendomsværdien.

For ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, frugtplantage eller planteskole, fordeler vurderingsmyndighederne både grundværdi og ejendomsværdi på stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, jfr. vurderingslovens § 33, stk. 4. For disse ejendomme kan fordelingen af grundskyld og eventuel fikseret ejendomsskyld ske efter de respektive vurderingsfordelinger.

Herudover findes en anden gruppe af ejendomme, der både tjener til bolig for ejeren og anvendes erhvervsmæssigt – de såkaldte blandede ejendomme. Den gruppe rummer meget forskelligartede ejendomme, ligeså typiske enfamiliehuse, hvoraf et eller to værelser anvendes til f. eks. sytue, kontor eller lægekonsultation, til værksteds- og fabriksejendomme, hvorpå der findes en bolig for ejeren eller ejendomme, der benyttes til kro, campingplads, pelsdyrfarm eller dambrug, hvor ejerens bolig nærmest har karakter af stuehus, men som ikke er omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1.

For disse ejendomme vil der foreligge *vurderingsfordeling af ejendomsværdien*, hvis mere end ca. 25 pct. af ejendommen anvendes erhvervsmæssigt. Vurderingsmyndighederne foretager derimod *ikke fordeling af grundværdien*, der er grundlaget for grundskylden.

Ligningsmyndighederne må derfor i disse tilfælde skønne over, hvor meget af ejendomsskatterne der kan henføres til ejerboligen og hvor meget til

erhvervsdelen.

I almindelighed vil der være en vejledning for dette skøn i den foreliggende fordeling af ejendomsværdien, men man må være opmærksom på, at der vil være en række tilfælde, hvor grundværdien og dermed grundskylden vil vedrøre erhvervsdelen i højere eller mindre grad, end tilfældet er for ejendomsværdiens vedkommende.

For tofamiliehuse, hvor den ene lejlighed tjener til bolig for ejeren, vil vurderingsmyndighederne ligeledes foretage en fordeling af ejendomsværdien på hver af de to selvstændige lejligheder. Der foretages ikke en fordeling af grundværdien. For tofamiliehuse kan ligningsmyndighederne derfor på samme måde som for blandede ejendomme tage udgangspunkt i vurderingsfordelingen ved et skøn over fordelingen af ejendomsskatterne.

I praksis vil der også være tilfælde, hvor en tofamiliesejendom er i sameje mellem de to familier, der bebor hver sin lejlighed i ejendommen. I sådanne tilfælde må alle ejendomsskatter efter lovforslaget normalt betragtes som vedrørende ejerboliger.

Efter lovforslaget bortses der ved indrømmelsen af fradragsret for ejendomsskatter fra uvæsentlig erhvervsmæssig anvendelse af en ejendom, der tillige tjener til bolig for ejeren.

I almindelighed må en erhvervsmæssig anvendelse anses for uvæsentlig, hvis den svarer til mindre end 10 pct. af den pågældende ejendom, jfr. den praksis, der findes for lejeværdiberegningen for ejerens bolig i en blandet ejendom. En erhvervsmæssig anvendelse af ejendommen må på tilsvarende vis i almindelighed anses for uvæsentlig, hvis en fordeling fører til, at mindre end 1.000 kr. af ejendomsskatterne kan henføres til den erhvervsmæssigt anvendte del af ejendommen.

Til § 2

Den foreslåede afvikling af fradrag for ejendomsskat af ejerboliger skal efter § 2 have fuld virkning fra og med indkomståret 1985. Indtil da sker der en gradvis afvikling af fradragsretten, således at der for indkomståret 1982, 1983 og 1984 indrømmes fradrag for et beløb svarende til henholdsvis 75 pct., 50 pct. og 25 pct. af den del af ejendomsskatterne, som vedrører ejerens bolig.

Bilag 1.

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 399 af 11. september 1979, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 581 af 19. december 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 1, indsættes efter »byrder«: » , jfr. dog stk. 8 og 9«.

§ 14. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende fæstest- og forpagtningsafgifter og lignende byrder.

Stk. 2. Ved indkomstopgørelsen kan endvidere fratrækkes udgifter til udredelse af andre løbende ydelser såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede.

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte ydelser kan dog ikke fradrages i det omfang, yderen som gave eller som arveforskud har forpligtet sig til at udrede dem til livsarvinger eller disses ægtefæller eller til fonds, legater eller lignende, der helt eller delvis er oprettet til fordel for bestemte familier. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 medfører ingen indskrænkning i adgangen til at fradrage de i §§ 10 og 11 nævnte underholdsbidrag.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan en skattepligtig ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage ydelser af den i stk. 2 nævnte art, såfremt ydelsen er udredt til en person, der er barnebarn af den skattepligtige eller af den med ham sambeskattede hustru. Fradragsret haves kun i det omfang, den årlige ydelse til hvert barnebarn ikke overstiger 3.000 kr. Det er dog yderligere en betingelse for fradragsret i medfør af denne bestemmelse, at én af barnebarnets forældre eller begge dets forældre er afgået ved døden

før indkomstsårets begyndelse, og fradragsret haves ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.

2. I § 14, stk. 6, indsættes efter »stk. 1-5«: » , 8 og 9«.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 træder i stedet for § 6, stk. 1 d, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages kontingenter til arbejdsgiverforeningen, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller ydelser, der af sådanne sammenslutninger udbetales til medlemmerne, medregnes fra og med skatteåret 1956-57 til modtagerens skattepligtige indkomst, selv om de hidrører fra kontingenter, for hvilke foranstående bestemmelse ikke har haft gyldighed.

3. Efter § 14, stk. 7, indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ikke fradrages ejendoms- skatter for ejendomme, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder, i det omfang ejendommen tjener til bolig for ejeren, eller ejendomsskatter, som vedrører et af ejeren beboet stuehus med tilhørende grund og have, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Det samme gælder ejendomsskatter vedrørende en ubebygget grund, som er erhvervet med henblik på privat benyttelse og ikke senere er overgået til erhvervsmæssig benyttelse.

Stk. 9. Ved anvendelsen af reglen i stk. 8, anvendelse af en ejendom, der tjener til bolig
1. pkt., bortses fra uvæsentlig erhvervsmæssig for ejeren.«

Bilag 2.

Eksempler på virkningen af den foreslåede afvikling af fradraget for ejendomsskatter for ejerboliger

Virkningen af de foreslåede begrænsninger i retten til at fradrage ejendomsskatter af ejerboliger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er i følgende oversigt belyst ved nogle eksempler, der omfatter parcelhuse med grundværdier af forskellig størrelse beliggende i kommuner, der udskriver grundskyld med forskellige grundskyldpromiller.

I alle eksemplerne er det som udgangspunkt anført, hvad grundskylden til amtskommune og primærkommuner tilsammen andrager i 1981, hvor beregningsgrundlaget er den afgiftspligtige grundværdi ved 16. almindelige vurdering. Det er desuden anført, hvad grundskyldsbeløbene udgør i 1982 og i 1985 med kontantvurdering af grundværdierne ved 17. almindelige vurdering og med den begrænsning af fradragsretten for grundskyld af ejerboliger, som er indeholdt i lovforslaget. For de pågældende parcelhuse er der regnet med en stigning på ca. 28 pct. i grundværdierne fra 16. almindelige vurdering til 17. almindelige vurdering (med kontant ansatte grundværdier) svarende til den forventede gennemsnitlige stigning for parcelhusjord for hele landet.

Grundskylden for 1982 er herefter beregnet på grundlag af kontantgrundværdierne ved 17. almindelige vurdering pr. 1. april 1981. For 1985 er grundskyldsbeløbene beregnet på grundlag af kontantgrundværdierne pr. 1. april 1984. Det er forudsat, at de årlige reguleringer af grundværdiansættelserne, som er foreslået i lovforslag nr. L 197 om kontantvurdering m. v., første gang gennemføres pr. 1 april 1982 og andrager 9 pct. om året, således at grundskylden for 1985 udskrives på et grundlag, der ligger ca. 300 pct. over niveauet pr. 1. april 1981.

I alle eksemplerne er herefter angivet, hvad den pålignende grundskyld andrager,

efter at den er nedsat med skatteværdien af det grundskyldsbeløb, der fradrages ved indkomstopgørelsen. For 1981 er der i henhold til de gældende regler regnet med fuldt fradrag, medens fradraget i 1982 er reduceret med 25 pct. og i 1985 helt bortfaldet. Eksemplerne er gennemberegnet for husejere med marginalskatteprocenter på henholdsvis 45 og 55.

I hvert eksempel er grundskyld til primærkommunerne beregnet under tre forskellige forudsætninger, nemlig med en lav grundskyldpromille, dvs. 0, med den gennemsnitlige grundskyldpromille samt med en høj grundskyldpromille.

For 1982 og de følgende år er promillerne beregnet således, at de vil indbringe samme grundskyldsbeløb til primærkommunerne som i 1981, dersom kommunernes grundværdistigning ved 17. almindelige vurdering svarer til landsgennemsnittet. Da de samlede grundværdier ved 17. almindelige vurdering opgjort på kontantbasis som gennemsnit for hele landet forventes at ligge ca. 15 pct. over grundværdierne ved 16. almindelige vurdering, er primærkommunernes grundskyldpromille for 1982 nedsat tilsvarende, og i de følgende år er promillerne nedsat yderligere som følge af den omtalte årlige forhøjelse af grundværdierne.

De benyttede amtskommunale grundskyldpromiller er beregnet på samme måde og andrager 13, 12, 11 og 10 henholdsvis for 1982, 1983, 1984 og 1985. Dette svarer til de amtskommunale grundskyldpromiller i indenrigsministerens forslag til lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld.

De anvendte samlede promiller for grundskyld til primærkommunerne og amtskommunerne fremgår af følgende oversigt.

	1981	1982	1985
Kommune med lav promille	15	13	10

Kommune med gennemsnitlig promille.....	29	25	20
Kommune med høj promille	70	61	47

Når de således beregnede grundskyldspromiller, der som nævnt i årene 1982-85 vil indbringe samme provenu som i 1981, i alle eksemplerne medfører, at den udskrevne grundskyld i 1982 og 1985 bliver lidt højere end i 1981, hænger det samme med, at eksemplerne alene omfatter parcelhuse, hvis grundværdi ved 17. almindelige vurdering gennemgående forventes at udvise større stigning end de samlede grundværdier.

Det er usikkert, i hvor høj grad eksempler-

ne afspejler et faktisk forløb fra 1982-85, idet der muligvis vil være en tendens til at kommuner med særlig høj grundskyld reducerer promillerne mere end proportionalt under afviklingen af ejendomsskattefradraget. Denne virkning kan forstærkes i det omfang de pågældende kommuner overvejende har parcelhusgrunde, og derfor får en opvurdering af det samlede grundlag for grundbeskatningen, som er stærkere end landsgennemsnittet.

Eksempler på grundskyld i 1981, 1982 og 1985 for parcelhuse med grundværdi 60.000 kr. og 120.000 kr. ved 16. almindelige vurdering.

	Grundskyld			Grundskyld ÷ skatteværdi af fradrag for grundskyld			Grundskyld ÷ skatteværdi af fradrag for grundskyld		
	1981 kr.	1982 kr.	1985 kr.	1981 kr.	1982 kr.	1985 kr.	1981 kr.	1982 kr.	1985 kr.
				Ejerens marginalskatteprocent: 45			Ejerens marginalskatteprocent: 55		

Grundværdi ved

16. alm. vurdering: 60.000 kr.¹⁾

Kommune med lav grundskyldspromille....	900	1.001	1.000	495	663	1.000	405	588	1.000
Kommune med gennemsnitlig grundskyldspromille	1.740	1.925	2.000	957	1.275	2.000	783	1.131	2.000
Kommune med høj grundskyldspromille ...	4.200	4.697	4.700	2.310	3.112	4.700	1.890	2.759	4.700

Grundværdi ved

16. alm. vurdering: 120.000 kr.²⁾

Kommune med lav grundskyldspromille....	1.800	2.002	2.000	990	1.326	2.000	810	1.176	2.000
Kommune med gennemsnitlig grundskyldspromille	3.480	3.850	4.000	1.914	2.551	4.000	1.566	2.262	4.000
Kommune med høj grundskyldspromille ...	8.400	9.394	9.400	4.620	6.224	9.400	3.780	5.519	9.400

¹⁾ Kontantgrundværdi for 1982 (17. alm. vurdering): 77.000 kr.; Årsreguleret grundværdi for 1985: 100.000 kr.

²⁾ Kontantgrundværdi for 1982: (17. alm. vurdering): 154.000 kr.; Årsreguleret grundværdi for 1985: 200.000 kr.